

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXV. évfolyam 3. szám

2021. március

„Jézus így válaszolt: Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani.”

Lukács 19:40

Egyházunk 2021. évi jellegéje:

„Akik az Úrban bíznak, erejük megújul!” Ézsaiás 40:31/a

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

2-án, kedden: **Úrvacsorai közösség** a Zoom-on

6-án, szombaton **VI. Protestáns Cigánymissziós Konferencia** lesz, a vetítés 10.00 órai kezdéssel indul a Reményhír YouTube csatornán: youtube.com/remenyfilmek. A konferencia címe: **Imádság krízisben**. Ebben a témában láthatunk és hallhatunk imákat, dicsőítő énekeket, bizonyágtételeket és bátorító igei gondolatokat cigány testvéreink tolmácsolásában.”

7-én, vasárnap 9³⁰ óraker imaóra, 10 óraker úrvacsorai istentisztelet:

Aj elfoglalása (Józsue 8. rész)

14-én, vasárnap 9³⁰ óraker imaóra, 10 óraker istentisztelet:

Gibeoniták - avagy a hiszekenység problémája (Józsue 9. rész)

21-én, vasárnap 9³⁰ óraker imaóra, 10 óraker istentisztelet:

Adott szavunk komolyan vétele (Józsue 10. rész)

28-án, **virágvasárnap** 9³⁰ óraker imaóra, 10 óraker istentisztelet: **Mit jelent rajongani Jézusért?** (Lukács 19,28-48)

Rendszeres programjaink:

Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on,

Szerdán 17 órától **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban
(Köztársaság tér 2/b.)

Csütörtökön 17 órától **Biblióra** a Zoom-on

Csütörtökön 19 órától **„Örláng”** ifjúsági összejövetel (követhető a Facebook oldalukon)

Pénteken 7.30-tól **imakör** az imateremben

Pénteken 17 óra **bibliórát** tartunk Hidason

Vasárnap 9³⁰ óraker imaóra, 10⁰⁰ óraker **istentisztelet** van Pécssett, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:

<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy

<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon

Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet
Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.
Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van a **református templomban**.
Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Média hírek ebben a hónapban

- 7-én, vasárnap délelőtt metodista **Magazin** műsor lesz a MTV-1-en
- 21-én, vasárnap délelőtt 10 óra 05 perckor **Metodista istentisztelet** lesz a Kossuth Rádióban.
- 30-án **hajnali gondolatok** műsorban metodista testvérünk mondja el gondolatait az MTV-1-en.

Születésnaposoknak

Boldog az, aki szentségben jár Isten színe előtt, az ő igéjét követve cselekszik, és él mindenkor.

Akik tiszta szívvel keresik Istent, és követik útmutatását, azok mindig az ő kegyelmében vannak.

C. Becker

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Hónap indító ima

Hadd találjunk nálad oltalmat minden terhünkkel együtt. Vegyél körül szereteteddel, és add, hogy békességben megpihenjünk. A kétségesskedőknek adj bátorságot, és szőlítsd őket nevükön. Légy a legnagyobb kincsünk, és bocsásd meg vétkeinket. Ámen

B. SETTERLIND - O. SCHULZ

Információ 1+1%-kal kapcsolatban

Köszönetet szeretnénk mondani az elmúlt év elején az állam felé fizetett adójának felajánlható 1-1%-ért.

Tájékoztatóul, az elmúlt évben:

- az **egyházunk** részére 2443 fő ajánlotta fel a jövedelme 1%-át, mely 13.689.533,-Ft-ot jelentett.
- a **Márta-Mária idősök otthona** részére 101 fő felajánlásából 624.194,-Ft szja 1%-ot kapott az alapítvány.

Nagy szükségünk van a szolgálat végzéséhez ezekre a felajánlásokra!

Mindenkinek köszönjük! Idén is kérjük, segítse munkánkat a felajánlható 1-1%-kal, esetleg ismerősei figyelmét is felhívhatja erre, akik másoknak nem ajánlják fel!

Azok is nyilatkozhatnak erről, akiknek nincs adóköteles jövedelmük, mert az összeg szétosztásakor a felajánlók létszámát is figyelembe veszik.

Magyarországi Metodista Egyház technikai száma: 0073

Az egyházunk öregek otthonát támogató

Márta-Mária Alapítvány adószáma: 19231945-1-17

Boldogmondás - személyesen

Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. ÖrüljeteK, és ujjongjateK, mert jutalmatok bőséges a mennyben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik elöttetek éltek.

Egy furcsa végtelen boldogság

A Lukács evangéliumában levő mezei beszédben, kicsit más szavakkal, szintén szerepel ez a *személyes boldogmondás* a boldogmondások végén. A Máté evangéliummal összefüggésben feltűnik az eltérő formája. Máté megtartotta a megszólítás formáját; sokkal gazdagabb is a szavakban, és nem mutat fel olyan világos összerendelést a jókivánság (boldogság-kivánság) és a megindokolt ígéret között. Így hangzik:

Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. ÖrüljeteK és ujjongjateK, mert jutalmatok bőséges a mennyben; hiszen így üldözték a prófétákat is, akik elöttetek éltek.

(5:11-12)

Itt tehát egészen személyesen szólítja meg a tanítványokat. Mindig azzal kell számolniuk, hogy rágalmazni és üldözni fogják őket. Aki követi Jézust, és képviseli az ügyét, az az igazság követe és képviselője, amelyért Jézus kiáll, és amelyért fellép. Az *énmiattam gyaláznak* (rágalmaznak), azaz *Jézus miatt*, és az üldöznek az *igazságért*, kifejezésekben alapvetően ugyanarról a megfontolásról van szó.

Az utolsó boldogmondás azonban kiemeli azt, hogy az ellenállás éppen ott válik keménnyé és határozottá, ahol Jézus személyében egészen konkrétá és egyértelművé válik az, hogy miről is van szó: Itt arról a nehezen elviselhető feltételezésről van szó, hogy Isten igazsága fiának a keresztre vezető útjában nyilvánul meg, egy olyan útban, amely az emberek bűnébe, istentelenségébe és tehetetlenségébe vezet, és így győzi le őket Isten szeretetének ereje által. Ez mindig megütközést kelt, és ostobaságnak tartják, és azok számára, akik kimondják, és megélik ezt az igazságot, újra és újra szidalmat, gúnyt, vagy még rosszabbat fog „teremni”.

Ez a boldogmondás azonban kritikus önvizsgálatra is felszólít minket. Előfordulhatna az is, hogy az, amit a keresztények és keresztény egyházak szemére vetnek, vagy rosszindulatúan terjesztenek róluk, nem mindenben álságos és hazugság. Az üldöztetéssel kapcsolatos boldogmondás nem jelent védlevelet minden kívülről jövő kritikával szemben. Létezhet hasznos ellenállás és jogos elutasítás azzal szemben, amit a keresztények mondanak, vagy tesznek. Az egyházi vezetők és Jézus egyszerű tanítványai jól teszik, ha ilyenkor gondosan megvizsgálják a helyzetet, mert nem minden kritikus hang, és az egyházi privilégiumok megkérdőjelezése nem mindig tekintendő egyházüldözésnek.

Azonban ott, ahol a kritika és az üldözés hazug rágalmakon alapszik, nem az aggodalomra és a gyászra, hanem - paradox módon - éppen az öröm alapjául szolgálnak. Az első hallásra furcsán hangzik, és kritikus elmék talán hangot is adnak gyanakvásuknak, hogy itt valamiféle keresztény önkínzást (mazochizmust) gyakorolnak. Az öröm ugyanis nem az üldöztetésből eredő fájdalomra vonatkozik. Az öröm sokkal inkább annak szól, aminek ezek a fájdalmak tünetei és mutatói: Ahol ilyen ellenállás ébred, ott az mutatkozik meg, hogy a keresztények igehirdetése és élete nem egyszerűen ahhoz alkalmazkodott, ami éppen tetszik az emberek

nek, és általános elismerést vált ki, hanem Isten akaratára és helyreállító igazságára irányul, még ha ez ellen sokan lázadoznak is. Ezt tapasztalták meg újra és újra a próféták, és Jézus tanítványait is mindig el fogja érni. Mivel ebben az ellenállásban az jut kifejezésre, hogy Isten oldalán állnak, ezért ő az örömük, és nem a kétségbeesés forrása.

Tekintettel arra, amit manapság a keresztényüldözés terén élünk át, és tudomásunk van arról a szenvedésről, amelyet ezáltal sok keresztény családra hoznak, ezt a viszonylag biztonságos szituációnkban csak nagyon visszafogottan és halkán fogjuk tudni mondani. De annak elfogadása, hogy Isten tud erről a szenvedésről, és meg fogja találni a kivezető utakat, éppen az érintettek számára jelent vigaszt és tartást, és alapja a szenvedésben érzett titkos öröme, amely segít abban, hogy hűségesek maradjanak.

DR. WALTER KLAIBER: ÚTMUTATÓ A BOLDOGSÁGHOZ
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Nem mindegy, hidd el!

Igéz a túlnani végtelen,
egy esélyt hordoz a kegyelem –
rejtvény az Élet, segít a Lélek...
Nem mindegy, hogy utad hogy ér véget:
kitárt a karja Szeretetének,
s győztesként vár haza Isten téged.

VENYERCSÁN LÁSZLÓ

„Ő ébreszt fel minden reggel”

Minden új reggel életünk új kezdete. Minden nap lezárt egész. Aggodalmunk és fáradozásunk határa a mai nap („Ne aggódjatok tehát a holnap miatt, mert a holnap majd aggódik magáért! Elég minden napnak a maga baja.” Máté 6:34)(„Azt sem tudjátok, mit hoz a holnap! Hiszen az egész életetek olyan, mint a pára, amely csak kevés ideig látszik, azután szétfoszlik.” Jak 4:14); elég hosszú ahhoz, hogy Istent megtaláljuk, vagy elveszítsük, hogy a hitet megtartsuk, vagy bűnbe és szegyenbe esünk. Isten azért teremtette a nappalt és az éjszakát, hogy ne végtelenben

vándoroljunk, hanem már reggel magunk előtt láthassuk az este célját. Ahogy a jó öreg nap naponta újból felkel, úgy újul meg minden reggel Isten örök irgalmassága is. Isten régtől való hűségét reggelente újra megragadni, Istenhez kötődő életünk közepén lehetőséget kapni arra, hogy naponta új életet kezdjünk övele, ez az, amit Isten minden reggel nekünk ajándékoz...

Nem az előttem álló naptól való félelem, nem is az elvégzendő munka terhe, hanem az Úr „ébreszt fel minden reggel; ő serkenti fületem, hogy hallgassam, miként a tanítványok” - ezt mondja Isten szolgája („Az én Uram, az Úr, megtanított engem mint tanítványát beszélni, hogy tudjam szólni igéjét az elfáradtaknak. Minden reggel fölébreszt engem, hogy hallgassam tanítványként.” Ézsaiás 50:4).

Mielőtt a szív kitárul a világ előtt, Isten szeretné megnyitni a maga számára; mielőtt a fül meghallja a nap számtalan zaját, a reggel csendjében a Teremtő és Megváltó hangját kell meghallania. A reggel csendjét Isten magának készítette. Legyen az övé!

DIETRICH BONHOEFFER
„JÖJJ VELEM!” CÍMŰ KÖNYVBŐL

Te vagy a cél

Békességed, mint a folyóvíz,
körülvesz és ölelve ringat.
Te vagy a Cél, Te vagy a partja
az álmainknak.

Te jössz felém a holnapokban,
Te integetsz tűnt napjaimból.
Hozzád fogok elérni egyszer
a földi lét határain túl

szegényen is gazdag reménnyel,
fáradtan is öröme frissen.
Lelkem kitör unt börtönéből,
hogy szüntelen ujjongja: Isten!

FÜLE LAJOS

Gondolatok a koronavírus időszakában

A koronavírus megjelenés, ijesztő gyorsaságú és világméretű elterjedése sok emberben olyan kérdéseket vet fel, amelyek felett eddig talán elsiklott. A legtöbb emberben elbizonytalanodást és félelmet, de a túlzott emberi magabiztosság megkérdőjelezését is kiváltotta. Kérdéssé vált annak a meggyőződésnek a valósága, hogy legyőztük a természetet, urai vagyunk a helyzetnek, mindenre van erőnk és képességünk, nincs szükségünk szerető, megtartó Istenre.

Sokakban így, vagy úgy, felmerül az a kérdés, amit John C. Lennox a Harmat kiadónál megjelent könyvének címéül választott:

HOL VAN ISTEN A KORONAVÍRUS IDEJÉN?

Az alábbi írásomban ebből a könyvből vett gondolatokat is szeretnék kölcsönözni. Jó szívvel ajánlom, hogy olvassák el az Oxfordi Egyetem nyugalmazott matematika professzor könyvét, aki alapszakmája mellett tudomány-filozófiával is foglalkozik.

Mi is az a koronavírus?

A könyvben idézett egyik szerző szerint százmillió féle vírus létezik. Ezek többsége elengedhetetlen a földi élet fennmaradásához. A károsok száma csupán 21, amelyek megnehezítik, vagy kiolthatják az ember életét. Egy idézett másik szerző szerint a vírusok csupán 1 %-a okoz megbetegedést.

A Covid-19 a koronavírusok nagy családjának tagja (nevüket a koronaszerű alakjukról kapták), amelyek a közönséges náthát, az influenzát és a tüdőgyulladást is okozzák.

Hol van Isten a koronavírus idején?

A szerető Isten teremtette a földi életet nehezítő, vagy kioltó dolgokat is? Hogy kaphatunk jó választ ezekre a nagyon súlyos kérdésekre?

Ő tartja még kézben a földi dolgokat, vagy átengedte a „terepet” másnak?

Ilyen, és ehhez hasonló kérdések mindig is foglalkoztatták az embereket, de talán most a láthatatlan és sok tekintetben kiismerhetetlen, elháríthatatlannak tűnő ellenségként fellépő Covid-19 vírussal való küzdelem időszakában még gyakrabban és élesebben vetődnek fel. A fentebb említett könyv a tudós keresztény ember eszköztárára támaszkodva ad néhány jó választ, és megközelítési szempontot. Az alábbiakban én is megkísér-

lem, hogy a magam sokkal szerényebb tudásával megfogalmazzak néhány gondolatot a könyvben leírtak néhány részletének kölcsönvételével.

A válasz keresésének módja

A fenti kérdésekre való válasz keresését alapvetően meghatározza az ember hitbéli meggyőződése.

A meggyőződéses ateista (van, aki csak ilyennek mondja magát) Istent kizárhatja a történetből, az események mögött csak az érzelem és etika mentes, könyörtelen és determinált törvényeket kell keresnie. Ettől persze az illető lehet humánus jó ember, de minden elvárásának perspektívája a földi létre irányul, így eleve nem találhat helyes válaszokat.

A különböző, nem zsidó-keresztény vallási rendszerekben hívő ember a földi eseményekben a jókedvű, vagy haragvó istenségek tetteit látja, amelyek elkövetett bűneink megbosszulását, vagy nemes tetteink megjutalmazását jelentik, esetleg előző életünk során elkövetett bűneink következményeként érnek bennünket (ez csak nagyvonalú megállapítás, nem az ilyen vallási rendszerek tételes ismertetését jelenti).

A keresztény, a Szentháromság egy Istenben hívő és bízó embernek van legjobb esélye a helyes válaszok megtalálására. E téren eszköze elsősorban nem a tudás és az emberi értelem, hanem a hit, az Isten iránti bizalom. Ezt Canterburyi (szent) Anzelm püspök (1033-1109) így fogalmazta meg: hiszek, hogy megértsem.

Forrásként a Biblia, a közösség látása és az igazolt egyházi hagyomány áll rendelkezésre. Nélkülözhetetlen segítséget a Szentlélek megvilágító ereje jelent. Mindezek mellett azonban igaz Pál apostol megállapítása, hogy e földi életben csak „tükör által homályosan látunk” (I. Kor. 13:12). A továbbiakban csak néhány kiragadott problémával tudok foglalkozni a magam szintjén támaszkodva az idézett könyvben leírtakra.

- Az Isten által jónak teremtett világ viszonyai az embernek Istennel való szembefordulása következtében változtak meg az emberre nézve hátrányos módon. (lásd I. Mózes 3:17-18)
- A földi életben a minket érő csapások nem Isten bünt megtorló reakcióiként értelmezendők. Istenünk szerető Isten, aki saját fiát áldozta fel e szeretet megnyilvánulásaként. Tehát az emberrel szemben nála nem a bosszúállás a motiváló tényező. Néha persze következményei vannak tetteinknek, amiket az Úr büntetéseként kell elviselnünk, de ezekben sem ellenségként viselkedik velünk szemben, és nem hagy magunkra Isten.

- A teremtett világban vannak jelenségek, amiknek célját nem mindig értjük meg. Ilyen például a már említett vírusok szerepe. Szükségesek is az élethez, de halálos veszélyt is hordoznak. Érdekes felfedezés, hogy a föld tektonikus lemezei mozgásának hatása is kettős következményekkel jár. Egyrészt óriási károkat és adott esetben tragédiákat okoznak a földrengések, másrészt nélkülözhetetlen szerepet töltenek be a légkör egyenletes széndioxid eloszlásában, és az emberi élet fennmaradásához szükséges mágneses mező fennmaradásában.

Ezeket a tényeket adottságként kell elfogadnunk. Bár földünkön megjelennek az emberi tevékenység romboló hatásai is, pl. a légkört rombolja a túlzott széndioxid és egyéb gázok kibocsátása, az esőerdő kipusztítása, stb.

Az ártalmatlan vírusok és gombák gyors terjedését hatékonyan elősegíti az egész földet behálózó aktív közlekedési hálózat is.

- Az emberi élet minden területén jelen van a fájdalom. Ezt senki sem szereti, de három fontos pozitívumát kell felismerünk:
 - a) figyelmeztet a veszélyekre (pl. a tűz égetési fájdalma)
 - b) némi fájdalom a testi fejlődés velejárója (növekedés, edzés)
 - c) a lélek mélyebb szintjén hozzájárul a jellemfejlődéshez

C.S. Levis szerint: Isten suttog hozzánk örömeinkben, szól hozzánk lelkiismeretünkben, de kiált reánk a fájdalomban, ezen a hangszórón keresztül rázza fel a süket világot.

Mi célból?

Érdemes megnézni, hogy az elmúlt korok keresztényei hogyan reagáltak a már korábban is fellépett, és embermilliók, sőt tízmilliók halálát okozó járványokra.

Magatartásukkal azt igazolták, hogy nem a „miértre” keresték a választ, hanem a „mi célból”-ra kívántak helyesen reagálni.

Az első nagy (írásban is rögzített) járvány a korai kereszténység idején, a második században volt, és a Római Birodalom népességének negyedével végzett. Ez a járvány a kereszténység gyorsabb terjedéséhez vezetett. A keresztények a pogány betegeket is ápolták, és így reményt és hitet közvetítettek az elkeseredett embereknek.

A harmadik században tomboló járvány idején a karthagói püspök, Ciprian szolgálata nyomán a kereszténység robbanásszerű növekedésnek indult.

A korai középkorban taroló járványok idején a keresztény kolostorok betegápolási helyeiből alakultak ki a későbbi kórházak.

A reformáció idején 1527-ben a bubópestis járvány során Luther Márton nem hagyta el Wittenberget, ott maradt, hogy a betegek ápolásáról gondoskodjon. Ez lánya, Elisabeth életébe került, de Luther tollából született egy olyan hatásos röpirat, amely lelkészek helytállására szólított fel a járványok idején.

Összefoglaló gondolatok

- A világ olyan, amilyennek Isten teremtette, de amivé az ember bűnbeesés utáni magatartása módosította.
- Isten nem okozója a rossznak, de egyelőre még eltűri annak működését.
- Az Isten által az embernek adott szabadság lehetővé teszi a gonosz-ságot, de arra az Úr nem ad engedélyt.
- Isten annyira szeret minket, hogy saját fiát áldozta fel azért, hogy minden ember örök élethez jusson.
- Sok minden azért történik, hogy az embereket az örökélet felé terelje, vagy arra motiválja, hogy embertársát is erre az útra segítse.
- Az ember iskolázottsága mértékétől függően érti meg a földi élet törvényszerűségeit (néha helytelenül is értelmezi azokat).
- Az örökélet eléréséhez szükséges ismeretek elsajátítására minden embernek lehetőséget ad észbeli képességeitől, iskolázottságától függetlenül. Mindenki képes arra, hogy elfogadja Jézus megváltó áldozatának tényét. Ez nem az ész dolga, hanem a jó hír elfogadása a Lélek indíttatása által.
- Az ember élete múlandó, végének időpontja Isten kezében van. Ennek az adottságnak részei az emberiség történetében mindig is fennálló veszélyforrások.
- A mostani veszélyes világiárvány idején is az a dolgunk, hogy fogadjuk el Jézus megváltó halálát, és Istenbe vetett bizalommal végezzük a dolgunkat:
 - o imádkozzunk magunkért és másokért.
 - o tartsuk be az orvosi egészségügyi előírásokat.
 - o vegyük igénybe a gyógyítási lehetőségeket.
 - o segítsünk ott, ahol arra indítást érzünk, a megfelelő óvatosság mellett.
 - o adjuk tovább az Úr örömmüzenetét és vigasztalását embertársainknak.

Befejezésül szeretném még megfogalmazni a korábban feltett kérdésekre adható válaszokat:

1. Isten a koronavírus idején is a helyén van, és mindazok számára elérhető, akik komolyan keresik őt. Szeret minket, és a nehéz helyzetekben is mellettünk van.
2. Isten teremtette mindenestül a világot, így a vírusokat és egyéb, az ember életét nehezítő dolgokat, így az ember szabad akaratát is. Mődünk van ezzel visszaélni. Ezt Isten adott estben eltűri, de sohasem ért vele egyet. Rossz döntéseink miatt a következményekkel viszont számolnunk kell, így néha Isten büntetésével, és a természet károsítás negatív hatásaival is.
3. Isten tartja kézben a dolgokat, de átmeneti időre eltűri a gonosz működését is a földön. A végső szót azonban mindig a jószágos Isten mondja ki. A végleges isteni rend akkor fog megvalósulni, ha az Úr Jézus visszajövetele után felépíti az új világot.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Uram, köszönöm, hogy nem hagysz egyedül, reménység nélkül. Köszönöm az embereket, akik elkísérnek, akik meghallgatnak, és akik könnyítenek a terheimen. Segíts, hogy türelmesek legyünk egymással!

ÚTMUTATÓ 2021. JANUÁR 19.

Van-e szabadulás a homoszexualitásból?

„Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.” Lukács 19,10

Egy globális erkölcsi „felmelegedés” korát éljük, amelyben egyre inkább megszokottnak, normálisnak tűnik a homoszexuális kapcsolat. Pl. hazánkban 40 évvel ezelőtt még bűncselekménynek számított, ha azonos neműek élettársi kapcsolatban éltek, ma már törvényileg teljesen elfogadott. Nem kétséges, hogy Jézus Krisztus szeret minden bűnös embert, ez alól a homoszexuális beállítottságúak sem kivételek, őket is keresi, hogy átélhessék szabadítását – ha egyáltalán elveszettnek hiszik magukat. Azért írom ezt a cikket, mert aggódom a homoszexuálisokért. Egyre erősödik ugyanis a hangja a keresztyénségen belül is azoknak, akik azt állítják, hogy ha egyszer valaki már ilyen, akkor az is marad, és a legjobbat azzal

tesszük, ha tiszteletben tartjuk a másságát, mert őt „Isten is ilyennek teremtetten”. Szerintük a homoszexualitásból nem kell megszabadulni, mert nem bűn, de nem is lehetséges, mert olyan mélyen gyökerezik az ember személyiségében.

A nemiség alapvető fontosságú kérdés mindannyiunk életében, nem egyszerű erről beszélni, nagy tapintatra van szükség, ha helyes ítéletet akarunk alkotni ezen a területen. Isten a szexualitást áldásul adta, ezzel kapcsolatos törvényeit pedig útjelzőként, hogy a bűn tévelygéseiből visszataláljunk a természetes és boldogító utakra. Hiszem, hogy ezt a célt szolgálják a Biblia homoszexualitással kapcsolatos igéi is. A saját nemükhöz vonzó emberek nem egyformák. Két véglet között sokfélék. Egyik oldalon vannak azok, akik küszködnek homoszexuális hajlamaikkal, amik lehetnek pl. genetikai eredetűek, gyermekkori sérülésekre, családi okokra visszavezethetők. Talán titkolják is hajlamukat, vagy ennek megélését. Lehetséges, hogy szívesen legyőznék, ha tudnák, hogyan lehetne megváltoztatni szexuális orientációjukat. A másik végletet azok alkotják, akik már elfogadták másságukat, és arra jutottak, hogy legjobb, ha büszkének rá, mivel úgysem tudnak megküzdeni vele. Ők természetes és jó dolognak állítják be megköötözöttségüket. Sőt kibontakozóban van egy „trendi” homoszexuális szubkultúra, ami egyre többeknek vonzó, mert izgalmasnak, szabadnak tűnő világot kínál. Egyre többeket szippantanak be a „meleg” baráti körök, szórakozóhelyek, bulik, ezek terjedése már a társadalom egyfajta önfertőződése. A „büszke” homoszexuális közösség egyre professzionálisabb módon harcol a maga jogaiért, esetenként akár a többségi társadalom jogait és érdekeit is sértve. Addig sulykolják életformájuk normális voltát, míg a társadalomban teljes elfogadást nem nyernek.

Lelkigondozói beszélgetéseim voltak már mindkét véglethez tartozókkal. Törekedtem arra, hogy érezzék, nem ítélem el őket. Az első csoportba tartozókat a Biblia alapján bátorítottam, hogy van lehetőségünk mindenféle bűnös hajlam legyőzésére, és hogy nagyobb kegyelemre és segítségre találnak Jézusnál, a bűnösök barátjánál, mintsem gondolnák, csak bízzák rá az életüket! A második csoportba tartozókat igyekeztem figyelmeztetni, hogy **„Van út, amely az ember előtt helyesnek látszik, de a vége halálba vezet.”** Pld 14,12 Voltak, akiknek tudtam segíteni, voltak, akiknek sajnos (eddig még) nem. Az én tapasztalatom persze elég kevéske, de sokféle jó bizonyágtételt, szabadulási történetet talál az interneten, akit érdekel

a téma, pl. az „Ilyenek voltatok némelyek” c. riport dokumentumfilmet. (http://www.sentfilm.hu/play/ilyenek_voltatok_nemelyek_1_resz)

Nagy változások tanúi lehetünk a homoszexualitás társadalmi és egyházi megítélése területén. Aki a Biblia alapján bűnnek tartja, az könnyen megkapja, hogy bigott, ultrakonzervatív, meg fundamentalista. Egyre több felekezetben lépnek fel (sikerrel) azzal az igénnyel a lobbisták és barátai, hogy elfogadást nyerjen a homoszexuálisok házasságkötése és gyakorló homoszexuálisok egyházi felszentelése. Azt állítják, hogy ha az egyház ilyen módon nyitott és toleráns lenne, akkor nagyobb társadalmi elfogadottságban végezhetné a szolgálatát. Sok felekezetben egyre puhul az ellenállás ezen a téren. Ezzel látszólag soha korábban nem tapasztalt megértést és elfogadást mutatnak e réteg felé, valójában azonban megfosztják őket a szabadulás lehetőségétől. Fölmerül a kérdés: Szeretet-e az, ha azt kommunikáljuk a homoszexuálisok felé: „nem kell és nem is lehet megszabadulni ebből, ez olyan adottságok, amit mi természetesnek tartunk és elfogadunk”?

Ákárhogy is alakuljanak az éppen mértékadó vélemények, bizalommal ráhagyatkozhatunk Isten örökkévaló Igéjére. A Biblia a homoszexualitást természetellenesnek tartja, veszélyes, halálba vezető útként írja le. Róm 1,22-32-ig ezt olvassuk. **„Akik bölcseknek mondják magukat, bolonddá lettek, és a halhatatlan Isten dicsőségét felcserélték halandó emberek, sőt madarak, négylábúak és csúszómászók képmásával. Ezért kiszolgáltatta őket Isten szívük vágyaiban a tisztátalanságnak, hogy meggyalázzák egymás testét.**

Az ilyenek Isten igazságát hazugsággal cserélték fel, és a teremtményt imádták és szolgálták a Teremtő helyett, aki áldott mindörökké. Ámen. Ezért kiszolgáltatta őket Isten gyalázatos szenvedélyeknek: mert asszonyaik felcserélték a természetes érintkezést a természetellenessé, ugyanúgy a férfiak is elhagyták a női nemmel való természetes érintkezést, és egymás iránt ébredt vágy bennük: férfiak férfiakkal fajtalanokodnak, de el is veszik tévelygésük méltó büntetését önmagukban.

És mivel nem méltatták Istent arra, hogy megtartsák ismeretükben, Isten kiszolgáltatta őket megbízhatatlan gondolkodásuknak, hogy azt tegyék, ami nem illik... Ezek ismerik ugyan Isten igazságos rendjét, amely szerint halálra méltók, akik ilyeneket tesznek; mégis nemcsak teszik ezeket a dolgokat, hanem azokkal is egyetértenek, akik ilyeneket tesznek.”

Ha tehát Isten kikerül életünkben az Őt megillető helyről, akkor fel-
törnek és teret kapnak bennünk az alantas hajlamok. Isten nem diktátor,
az embereknek lehetőségük van Őt és parancsolatait félretenni, és a ma-
guk által jónak tartott utakat járni. De ebben az esetben nincs lehetősé-
gük természetes életet élni, mert Isten és Igéje elutasításával egyidejűleg a
hazugság és a mesterkéltség világát választották. **„Felcserélték a termé-
szetes érintkezést a természetellenessel...”**

Bonhoeffer, a híres német teológus mondta: *„Isten parancsolatainak
célja nem a megszegés elkerülése, nem az etikai konfliktusok és döntések gyöt-
rődése, hanem ... a házasságban és a családban... megélt természetes élet.”*
(Dietrich Bonhoeffer: Jöjj velem! Elmélgedések minden napra; Harmat-
Luther K., Bp. 2020. (febr. 3.))

Amint a hazugság helyett Istent és az Ő Igéjét választjuk, feltárul
a szabadulás útja. Jézus Krisztus az Igéről úgy beszél, mint igazságról:
„Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság.” János 17,17, Ha
ezt az igazságot megismerik a hívők, szabaddá lesznek: **„megismeritek
az igazságot, és az igazság megszabadít titeket.” János 8,32** Isten Igéje
tehát nem elvenni akarja a szabadságunkat, hanem visszaadni. Azonban
sokan szeretnének ellentétes dolgokat birtokolni: egyszerre Istent és a
bűnt, az igazságot és a hazugságot. Ha őszinték vagyunk, belátjuk, hogy
valamelyiket el kell engedni: **„Vagy talán nem tudjátok, hogy igazság-
talan emberek nem vehetnek részt Isten Királyságában?! Ne csapjátok
be magatokat! Isten Királyságában nem vehetnek részt a szexuá-
lis bűnökben élők, vagy akik bálványokat imádnak, vagy házasság-
törők, vagy prostituáltak, vagy homoszexuálisok, vagy tolvajok, vagy
pénzimádók, vagy részegesek, vagy káromkodók, vagy csalók. Pedig
néhányan ilyenek voltak közületek is. Isten azonban megtisztított,
a maga számára elkülönített, és elfogadott benneteket az Úr Jézus
Krisztus nevében és Isten Szentlelke által.” 1 Kor 6,9-11** (Egyszerű
Fordítású Biblia)

E két ige alapján is láthatjuk: kell is és lehetséges is megszabadulni
a homoszexualitásból, mert Isten akarja ezt a szabadulást, és megadta
erre a lehetőséget is a Jézus Krisztusba vetett hit és a Szentlélek ereje
által. Imádkozzunk, hogy bátor és szeretetteljes képviselői legyünk Isten
Igéjének, s hogy átadhassák az életüket Jézus Krisztusnak homoszexuális
ismerőseink, és teljes szabadulást tapasztalhassanak!

Szamárfülek és színes ceruzák

Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett.

Zsoltár 32:1

Orvosa tűnődve nézte a hordozható szívvizsgáló EKG-készülék kisodródó szalagját, aztán csak annyit mondott páciensének:

- Korának és állapotának nagyjából megfelelő, de kissé lusta a szíve. Többet kellene sétálnia. Hetven fölött ez mindenképpen ajánlatos. Azt hiszem, túl sokat ül a könyvei mellett.

Ő megadóan bólogatott. Semmitől sem vizolygott úgy, mint a céltalan sétafikálástól; valahová menni, valahová elindulni, az más, de csak úgy kerülgetni a háztömböket?

Orvosának elkészönöben mentő ötlete támadt:

- Olyan keveset lehet a kisunokájával, pedig egy házban laknak; a tanítás végeztekor elébe sétál, és hazakíséri. Addig is mozog, levegőzik, és még beszélgethetnek is.

Már másnap ott várta nyolcéves, szöszi kislányunokáját a kertvárosi iskola sarkánál. Amikor az meglátta, úgy futott elibe, hogy derékig érő copfja ide-oda hintázott, s huppogott hátán a hatalmas táska. Átölelték egymást. A nagypapa egy pillanatra megemelte a „hátizsákot”, és eltűnődött: melyik viszi a másikat?

Egykori vékony palatáblájára és sovány olvasókönyvére gondolt, amelyek ama „antivilágban” békésen megfértek az édesanya készíttette színes kanavász szütyőjében.

De máris visszazökkent a jelenbe, mert kisunokája olyan könyörgően nézett fel rá, hogy meg kellett kérdeznie:

- Baj van, angyalom?

Az elszontyolodva bólogatott, és csak kertjük kapujában bökte ki:

- Rossz pontot kaptam az olvasókönyvemért, mert zsírpecsét van rajta, számarfüles és piszkos. Ha holnapig nem tisztítom ki, intőt kapok. Anya biztosan megszid. Nagypapa riadtan nézett a még riadtabb kék szemekbe. Most aztán mi lesz? Menyére gondolt, hogyan tudná megengesztelni? Maga előtt tolta be hozzá unokáját, és feje felett könyörgően nézett a fiatalasszonyra. Az tüstént megértette

apósa néma S.O.S. jelzését, és átkarolta hüppögő csemetéjét, aki úgy bújt anyja karjaiba, mint madár a fészekbe.

- Na, mi a baj, Csipetkém?

Nagypapa óvatosan kihátrált, tett-vett, szöszmötölt még a kertben, aztán beleskelt a nyitott ablakon. Bent közös és lelkes munka folyt: vasalták a számfűleket, itatósra szívatták a zsírfoltot, radírral, kenyérbéllel tisztogatták a könyvet. Csipet hamarosan ki is futott nagyapjához, és boldogan mutatta az újjászületett lapokat:

- Anya segített!

- Ebből már nem lesz intő! - dűnnyögte nagyapja, megsimogatta a szöszke fejcskét, és bement a szobájába.

Leült öreg foteljébe, amelyben édesapja szunyókált egykor. Hirtelen nyolcéves kislány lett ő is. Eszébe jutott, hogy valamikor - be régen! - színes ceruzákat kapott. Mekkora kincs volt az akkor! Rögvest kipróbálta mindegyiket. Miután kipingálta a Révai Nagylexikon első kötetét, hófehér cserépkályhájuk kacskaringós mintái ihlették munkára. Az alkotó művész lelkesedésével színezni kezdte azokat. Már szépen kifestette az elérhető cserepek nagy részét, bár a kályha melege miatt olykor pihennie kellett. Éppen hátrálva szemlélte művét, amikor váratlanul benyitott édesanyja. Rémülten nézte a kályhát, amely mellett kislánya büszkén feszített.

- Mit csináltál? - kapta szája elé a kezét. - Apád mindjárt itthon lesz! Ki fogsz kapni tőle!

Dermedten álltak egymással szemben, s az édesanya már indult is valamiféle nedves ruháért, amikor nyílt az ajtó - és belépett apja.

Jó hatvan év után is megizzadt a tenyere, ha erre gondolt, mert apja igencsak rendszerető ember volt, és az ilyesmiben nem ismerte a tréfát, hamar eljárt a keze. Ám édesanyja már ott állt a forró kályhának dölve, mint aki melegszik. Férje megcsókolta őt is, majd lehuppant az öreg fotelba. Ilyenkor rendszerint már fáradt és éhes volt. Várta, hogy felesége a konyha felé induljon, mint máskor, de az csak állt szorosan a kályha mellett, a verejték is kiverte a homlokát.

- Miért nem ül le kedves? Várhatok az ebéddel, ha akarja. Vagy még nincsen kész? - Majd csodálkozva kérdezte: - Csak nem fázik?

Jó, hogy választ sem várva - mégis éhes lehetett - felugrott, és kisetett kezét mosni. Ekkor az édesanyja felkapta szép, hosszú hímzett szoknyája szélét, és villámgyorsan letörölte a színes ceruzák nyomát, fiacskája első művészi remekét. Aztán lehajolt hozzá, magához ölelte, és azt súgta neki:

- Veszek neked egy füzetet, abba rajzolj! - és kisetett a konyhába.

A nagypapa visszarezzent a jelenbe. Levette szemüvegét, sokáig törölgette, mert belepte szem párája. Majd könyvespolcáról levette édesapja gyűrtté olvasott kis Bibliáját, megkereste benne a 32. Zsoltárt, elolvasta az első sorokat:

- „*Boldog az, akinek hamissága megbocsáttatott, vétke elfedeztetett.*” -

Egy ideig eltűnődött; odalépett édesanyja legutolsó képe elé, eligazgatta az előtte álló vázában a jácintokat, anyja kedves virágait. Hirtelen elhatározással egy szálat kiemelt, és átvitte menyének, aki - biztos ami biztos - lexikonokat rakott kislánya olvasókönyvére, hogy a levasalt számfüleknek nyoma se maradjon; kedvesen apósához hajolt, és megcsókolta, mint gyakor az édesanya.

A dolgok valahol, a földön, vagy az égben összeérnek - gondolta az öreg, és kiballagott a rózsái közé...

GYÖKÖSSY ENDRE

„MAI PÉLDÁZATOK” CÍMŰ KÖNYVBŐL

Világgá megyek!

Egyik este, amikor még csak 3-4 éves lehettem, valami „nagyon fontos” kérdésben összevesztem édesanyámmal. Ő próbált meggyőzni, de én nem engedtem. Annyira mérges lettem, hogy toporzékolva kijelentettem: Most azonnal világgá megyek, mert akkor nem mondja meg senki, hogy mit csináljak.

Bementem a leányszobába, és a kedvenc játékaimat elkezdtem a kis piros hátizsákomba gyömöszölni. Amikor ezzel elkészültem, legnagyobb megrökönyödésemre, édesanyám segített nekem felöltözni. Sőt, indulás előtt szölt, hogy esőkabátot is vegyek, mert esik az eső. Kis útra-valót csomagolt, és utamra indított.

Ahogy mentem le a lépcsőházban, elkezdtem azon gondolkozni, hogy hol fogok éjjel aludni. Egyetlen egy jó hely sem jutott az eszembe.

Azután azon kezdtem gondolkodni, hogy hol és mit fogok enni, kivel fogok játszani. Egyre inkább azt éreztem, hogy nem jó ötlet világgá menni. Büszkeségem azonban nem engedte meg, hogy visszaforduljak és belássam a hibámat.

Amikor az udvaron mentem át, kihúztam magam, és próbáltam büszkén sétálni. A kapunál azonban végképp rájöttem, hogy ez nem lesz így jó. Nincs ágyam, enni-innivalóm, játszótársam.

Ekkor mérges lettem édesanyámra, miért engedte meg, hogy elmenjek? Miért nem szólt utánam, és könyörgött, hogy jöjjenek vissza? Miért?

Ma már tudom, hogy ez volt a legjobb, amit tehettem velem. Magamtól kellett rájönnöm, hogy igaza volt, és belátnom a hibámat. Egy azonban biztos, hogy aggódó szeretettel, imádkozva figyelték távolról minden lépésemet. Nem hagytak magamra.

Isten is hasonlóképpen cselekszik. A Bibliában azt olvashatod, hogy „Ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de kezei meg is gyógyítanak” (Jób 5,18). Sokszor eszembe jut ez a gyermekkori történet, amikor Isten megengedi, hogy a saját utamat járjam, amikor megütöm magam, és ezért sírok, zokogok, és vádolólok őt, hogy miért enged ilyet meg az életemben. Miért nem mondta, mutatta meg, hogy ne tegyem ezt, vagy azt.

Isten nem megbüntet ilyenkor, hanem hagyja, hogy menjünk nélküle a magunk választotta rossz úton. Engedi megtapasztalnunk, hogy milyen rossz tőle eltávolodni, tőle elszakítva élni. De mindig féltő tekintete kíséri bennünket a helytelen úton is.

DRASKÓCZY HANNA

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hangyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Itt a tavaszt...

